

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 260

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 21 aprilie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 367 din 17 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	2-4
	Decizia nr. 368 din 17 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (3), art. 10 lit. b), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	4-7
	Decizia nr. 370 din 17 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 teza a doua din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici	8-9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
410.	— Hotărâre privind transferul acțiunilor deținute în numele statului la Societatea Comercială „Antibiotice” — S.A. Iași din portofoliul Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului la Ministerul Sănătății	9
435.	— Hotărâre pentru înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Interministerial de Avizare Lucrări Publice de Interes Național și Locuințe	10-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 367

din 17 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agroprotect Impex” — S.R.L. din Focșani în Dosarul nr. 2.302/2/2008 (nr. format vechi 733/2008) al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

La apelul nominal se prezintă partea Societatea Comercială „Alnezi” — S.R.L., prin lichidator judiciar Cabinet individual de insolvență Bratu-Iorga Radu Răzvan. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Societății Comerciale „Alnezi” — S.R.L. solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât acest text constituțional garantează egalitatea în drepturi a cetățenilor, iar nu egalitatea persoanelor colective, a persoanelor juridice. Cu privire la problema încălcării drepturilor unor creditori ale căror creanțe au fost respinse, arată că publicarea actelor în Buletinul procedurilor de insolvență nu este de natură a aduce atingere drepturilor acestora. Conform prevederilor Legii nr. 85/2006, în situația diminuării sau înlăturării unor creanțe, administratorul sau lichidatorul are obligația de a trimite de îndată notificări titularilor acestor creanțe. Prin coroborarea acestor dispoziții cu cele ale art. 7 se asigură dreptul creditorului de a-și valorifica creanța prin utilizarea căilor legale de atac împotriva măsurilor luate în cadrul procedurii, comunicându-i-se direct măsura luată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, amintind în acest sens jurisprudența constantă în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.302/2/2008 (nr. format vechi 733/2008), **Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.** Excepția a fost ridicată de

Societatea Comercială „Agroprotect Impex” — S.R.L. din Focșani cu prilejul soluționării contestației în anulare formulate împotriva Deciziei comerciale nr. 396 din 27 martie 2008, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială în Dosarul nr. 23.321/3/2006.

În motivarea excepției autorul acesteia susține că art. 7 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 85/2006 creează un cadru favorabil discriminării pe criteriul averii, întrucât prevede că citarea în cadrul procedurii insolvenței se realizează prin intermediul Buletinului procedurilor de insolvență, care nu este o publicație gratuită, astfel că va fi cunoscută doar de către cei care dispun de suma necesară în vederea obținerii sale. În plus, ridică problema dacă prevederile textului de lege criticat sunt în măsură să asigure exercitarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil și pentru acele persoane ale căror declarații de creanță au fost respinse de către judecătorul-sindic și ale căror drepturi și interese vor fi supuse recursului. Aceste persoane pot avea sau nu calitatea de comerciant, astfel că nu se poate justifica obligația tuturor acestora de a urmări Buletinul procedurilor de insolvență doar pentru simplul motiv că au încheiat un act juridic cu o persoană care poate fi supusă procedurii insolvenței, cerința textului de lege fiind excesivă în acest caz. De asemenea, consideră că această cerință excesivă încalcă, în egală măsură, dreptul la apărare și prevederile art. 53 din Constituție referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, arată că rațiuni asemănătoare celor invocate în legătură cu accesul la Buletinul procedurilor de insolvență ar putea fi invocate de orice cetățean al României în privința căruia operează principiul *nemo censetur ignorare legem*, raportat la Monitorul Oficial al României.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 7 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 85/2006 sunt constituționale. Astfel, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 21 din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, amintește Decizia nr. 232/2008, prin care Curtea Constituțională a analizat aspecte asemănătoare și a respins criticile ca fiind neîntemeiate. În legătură cu prevederile art. 24 din Constituție, arată, de asemenea, că acestea nu sunt încălcate, întrucât atât debitorii, cât și creditorii pot formula, din momentul deschiderii procedurii insolvenței, toate apărările pe care le consideră necesare, nefiind încălcat sub niciun aspect dreptul la apărare. De asemenea, arată că reglementarea de către legiuitor, în limitele conferite de Constituție, a condițiilor de exercitarea a

unui drept nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea în detrimentul altor titulari de drepturi în egală măsură ocrotite. În sfârșit, consideră că nu este înfrânt nici principiul egalității în drepturi a cetățenilor, întrucât acesta presupune un tratament juridic identic numai în situații egale, iar situațiile în mod obiectiv diferite justifică un tratament juridic diferit.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele scrise depuse de părți la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, dispoziții potrivit cărora *„(1) Citarea părților, precum și comunicarea oricăror acte de procedură, a convocărilor și notificărilor se efectuează prin Buletinul procedurilor de insolvență. Comunicarea citațiilor, a convocărilor și notificărilor față de participanții la proces, al căror sediu, domiciliu sau reședință se află în străinătate, este supusă dispozițiilor Codului de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare. Buletinul procedurilor de insolvență va fi realizat și în formă electronică.*

(2) În procedurile contencioase reglementate de prezenta lege vor fi citate în calitate de părți numai persoanele ale căror drepturi sau interese sunt supuse spre soluționare judecătorului-sindic, în condiții de contradictorialitate. În toate celelalte cazuri se aplică dispozițiile din Codul de procedură civilă referitoare la procedura necontencioasă, în măsura în care nu contravin unor dispoziții exprese prevăzute de prezenta lege.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) se vor realiza, conform Codului de procedură civilă, comunicarea actelor de procedură anterioare deschiderii procedurii și notificarea deschiderii procedurii. Pentru creditorii care nu au putut fi identificați în lista prevăzută la art. 28 alin. (1) lit. c), procedura notificării prevăzute la art. 61 va fi considerată îndeplinită dacă a fost efectuată prin Buletinul procedurilor de insolvență”.

Autorul excepției consideră că acest text de lege este contrar dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 4 alin. (2) și art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor și interzicerea discriminării, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată, art. 53 care se referă la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 124 referitor la înfăptuirea justiției. De asemenea, consideră că este încălcat și art. 20 din Constituție raportat la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea omului și a libertăților fundamentale și la art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a mai constituit obiect al controlului de constituționalitate. În acest sens, poate fi amintită Decizia nr. 1.137 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 16 ianuarie 2008, prin care statua: „Faptul că, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, persoanele notificate vor fi citate și li se vor comunica actele de procedură prin intermediul Buletinului procedurilor de insolvență nu poate fi privit ca aducând atingere dreptului la apărare. Astfel, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul se bucură de atributul exclusiv de a stabili normele de procedură, putând să instituie prevederi speciale, derogatorii de la dreptul comun, în vederea unor situații specifice. Astfel, prevederile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 își găsesc justificarea în specificul procedurii insolvenței, care presupune un număr foarte mare de părți și o mare diversitate de acte procedurale de natură să îngreuneze mult desfășurarea procedurii, și apare ca o măsură specială prin care se asigură soluționarea cu celeritate a cauzelor.” În același timp, însă, prin aceeași decizie Curtea reține că art. 7 din Legea nr. 85/2006 era neconstituțional în măsura în care se interpreta că prima comunicare a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se promova o acțiune în temeiul dispozițiilor Legii nr. 85/2006, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, se realiza numai prin Buletinul procedurilor de insolvență, iar nu și potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă. Urmare a acestei decizii, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 173/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 26 noiembrie 2008, a completat art. 7 din Legea nr. 85/2006 cu un nou alineat, alineatul (31), prin care se prevede că, *„Prin excepție de la prevederile alin. (1), prima comunicare a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se introduce o acțiune, în temeiul dispozițiilor prezentei legi, ulterior deschiderii procedurii insolvenței se va realiza conform Codului de procedură civilă”.*

În cauza de față autorul excepției critică însă prevederile art. 7 alin. (1), (2), și (3) din Legea nr. 85/2006 și din prisma obligației pe care acestea o instituie pentru persoanele ce participă la procedura insolvenței de a plăti o anumită sumă de bani în vederea obținerii Buletinului procedurilor de insolvență, fapt ce pune în discuție restrângerea mai multor drepturi fundamentale.

În privința acestor critici, Curtea reține că accesul la justiție și exercitarea dreptului de apărare nu sunt drepturi absolute, legiuitorul putând să prevadă anumite condiționări în vederea unei bune administrări a justiției, condiționări ce pot îmbrăca și forma unor obligații de ordin financiar. În mod evident, aceste condiționări trebuie să-și găsească o justificare rezonabilă și proporțională cu obiectivul propus și să nu ducă la imposibilitatea efectivă de exercitare a drepturilor fundamentale mai sus menționate.

Or, așa cum a reținut și mai sus, Curtea constată că citarea și comunicarea actelor prin intermediul Buletinului procedurilor de insolvență își găsesc justificarea în însuși specificul acestei proceduri și au drept scop asigurarea desfășurării cu celeritate a acesteia. Obligațiile corelative ce decurg pentru părți în acest caz nu pot fi privite ca aducând o restrângere a dreptului de proprietate ori a dreptului la apărare, atât timp cât părțile au posibilitatea, pe de o parte, să participe la termenele fixate de judecătorul-sindic și să consulte dosarul în vederea cunoașterii tuturor actelor de procedură depuse la acesta, iar, pe de altă parte, au posibilitatea de a solicita în cadrul cheltuielilor de judecată toate sumele avansate în vederea realizării drepturilor lor pe calea acestei proceduri, invocând în acest sens dispozițiile Codului de procedură civilă privind cheltuielile de judecată, aplicabile în temeiul art. 149 din Legea nr. 85/2006.

Pe cale de consecință, Curtea apreciază că nu poate fi reținută nici susținerea potrivit căreia textele de lege criticate ar crea o discriminare pe criteriul averii.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agroprotect Impex” — S.R.L. din Focșani în Dosarul nr. 2.302/2/2008 (nr. format vechi 733/2008) al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 368

din 17 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (3), art. 10 lit. b), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 10 lit. b), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Maria Ciocan în Dosarul nr. 863/212/2008 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 5D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, excepție ridicată de Societatea Comercială „Webar” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 10.118/197/2007 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

De asemenea, președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 29D/2009, având ca obiect excepția de

neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, excepție ridicată de Societatea Comercială „Promatec” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 17.046/197/2007 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune efectuarea apelului și în Dosarul nr. 123D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 10 lit. b), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, excepție ridicată de Constantin Dan Lucian Mocanu în Dosarul nr. 866/212/2008 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.694D/2008, nr. 5D/2009, nr. 29D/2009 și nr. 123D/2009 este similar, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 5D/2009, nr. 29D/2009 și nr. 123D/2009 la Dosarul nr. 2.694D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența constantă în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 15 octombrie și 5 noiembrie 2008, pronunțate în dosarele nr. 863/212/2008 și nr. 866/212/2008, **Tribunalul Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 10 lit. b), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**, excepție ridicată de Maria Ciocan și Constantin Dan Lucian Mocanu cu prilejul soluționării unor acțiuni în contencios administrativ.

Prin încheierile din 14 noiembrie și 12 decembrie 2008, pronunțate în dosarele nr. 10.118/197/2007 și nr. 17.046/197/2007, **Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 și art. 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999**, excepții ridicate de Societatea Comercială „Webar” — S.R.L. din Brașov și Societatea Comercială „Promatec” — S.R.L. din Brașov cu prilejul soluționării unor cauze în contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textele de lege criticate contravin prevederilor art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Constituție, potrivit cărora „*Statul trebuie să asigure libertatea comerțului (...)*”. Astfel, dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, prin formularea „subversivă” pe care o au, lasă loc unor interpretări contradictorii, întrucât nu menționează cazurile în care nu este obligatorie emiterea de facturi fiscale. Ca atare, operatorii economici, pentru a nu fi sancționați, emit facturi fiscale pentru toate livrările, fapt ce, potrivit textului criticat, exclude obligația utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, în timp ce organele de control financiar îi sancționează, considerând obligatorie emiterea de bonuri fiscale prin aparatele de marcat electronice. De asemenea, și prevederile alin. (3) al art. 1 au o formulare ambiguă și subversivă, deoarece dispozițiile ordonanței de urgență nu precizează care sunt excepțiile de la obligația operatorilor economici de a emite bonuri fiscale pentru bunurile vândute cu amănuntul și facturi fiscale pentru vânzările cu ridicata, excepții la care face trimitere textul de lege criticat. Cât privește dispozițiile art. 10 lit. b) din ordonanță, arată că acestea nu reflectă gradul de vinovăție al operatorului economic, iar pedeapsa aplicată nu are nicio logică în actuala economie de piață. Precizează totodată că argumentele formulate în susținerea excepției nu vizează o problemă de interpretare a legii, ci urmăresc să demonstreze, pe de o parte, reaua-credință a legiuitorului, iar pe de altă parte, efectul de majorare pe care aceste obligații privind utilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale îl au asupra prețului final al produsului comercializat. În continuare, autorii excepției susțin că textele de lege criticate sunt contrare dispozițiilor art. 53 alin. (1) și (2), art. 56, art. 57 și ale art. 44 alin. (2) teza întâi și alin. (8) din Constituție, sens în care arată că „*exercițiul dreptului de proprietate nu trebuie limitat prin impunerea unor restricții care nu se aplică unor societăți în condițiile în care obiectul de activitate sau activitatea desfășurată nu produc perturbări ale mediului înconjurător*”. În sfârșit, susțin că sunt înfrânate și dispozițiile constituționale ale art. 45, întrucât, ca urmare a antrenării răspunderii contravenționale, se încalcă liberul acces la o activitate economică, la liberă inițiativă și la exercitarea acestor drepturi și se încearcă aplicarea unor limitări chiar și

pentru activități care nu sunt de natură publică sau care nu au un spectru de activitate care să afecteze o comunitate întreagă. În plus, restricțiile activității economice nu se regăsesc în niciunul dintre cazurile prevăzute în art. 53 din Constituție care justifică restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale.

Tribunalul Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, statul având legitimitatea de a interveni prin acte normative în orice domeniu în scopul asigurării unei bune desfășurări a activității comerciale. De asemenea, arată că textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale referitoare la dreptul de proprietate, ci, dimpotrivă, sunt în concordanță cu acestea sub aspectul confiscării unor bunuri destinate, folosite sau rezultate din contravenții. În sfârșit, arată că stabilirea unor contravenții și sancționarea acestora cu amendă însoțită de măsura suplimentară a confiscării constituie o opțiune a legiuitorului și reprezintă o consecință a încălcării unor norme legale.

Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 vizează apărarea intereselor generale privind respectarea legilor fiscale, iar măsura dispusă de textul de lege este justificată de imperativul protejării interesului social și a ordinii de drept prin adoptarea unor măsuri specifice de preîntâmpinare și sancționare a faptelor care generează sau ar putea genera fenomene economice negative, cum ar fi evaziunea fiscală. De asemenea, arată că limitarea impusă de art. 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 îndeplinește criteriile prevăzute de art. 53 din Constituție, întrucât este prevăzută de lege, are ca scop protejarea ordinii publice în materia fiscală, este necesară într-o societate democratică și proporțională cu scopul urmărit de legiuitor, având o aplicare nediscriminatorie în rândul operatorilor economici, și nu aduce atingere esenței libertății economice reglementate de art. 45 din Legea fundamentală.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă în ceea ce privește prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, întrucât autorii excepției critică redactarea anterioară ultimei republicări a ordonanței, iar în urma republicării textul de lege criticat nu mai conține aspectele criticate ca fiind neconstituționale. În ceea ce privește celelalte texte de lege criticate, având în vedere jurisprudența constantă în materie a Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului, invocând considerentele reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa referitoare la prevederile art. 1, art. 10 lit. b), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, consideră că aceste texte de lege sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege

criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierilor de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1, art. 10 lit. b), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările ulterioare.

Din examinarea excepției de neconstituționalitate Curtea constată că, în realitate, critica de neconstituționalitate a art. 1 se referă doar la conținutul alin. (1) și (3), astfel că doar aceste alineate vor fi supuse controlului de constituționalitate.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1) și (3): „(1) Operatorii economici care efectuează livrări de bunuri cu amănuntul, precum și prestări de servicii direct către populație sunt obligați să utilizeze aparate de marcat electronice fiscale. [...]”

(3) *Aparatele de marcat electronice fiscale sunt livrate prin distribuitori autorizați. În sensul prezentei ordonanțe de urgență, prin distribuitor autorizat se înțelege operatorul economic pe numele căruia a fost eliberat avizul prevăzut la art. 5 alin. (2). Distribuitorul autorizat are dreptul de a comercializa aparatele de marcat electronice fiscale, inclusiv produsele complementare acestora, pentru care a obținut avizul, precum și obligația să asigure servicii la aceste aparate atât în mod direct, cât și prin alți operatori economici acreditați de către acesta, denumiți în continuare unități acreditate pentru comercializare și/sau servicii. Distribuitor autorizat nu poate fi decât producătorul sau importatorul aparatului respectiv. În situația defectării aparatelor de marcat electronice fiscale utilizatorii sunt obligați ca în momentul constatării defectării să anunțe distribuitorul autorizat care a livrat aparatul sau, după caz, unitatea de servicii acreditată a acestui distribuitor autorizat.”;*

— Art. 10 lit. b): „Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni: [...]”

b) *neîndeplinirea obligației operatorilor economici de a se dota și de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale avizate conform art. 5 alin. (2), la termenele stabilite la art. 6, cu excepția prevăzută la art. 1 alin. (4), neemiterea bonului fiscal pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate ori emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale, precum și nereintroducerea datelor înscrise pe rola jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative;”;*

— Art. 11: „(1) Amenzile pentru contravențiile prevăzute la art. 10 se aplică operatorilor economici, cu excepția celor prevăzute la art. 10 lit. d), astfel:

a) *faptele prevăzute la art. 10 lit. c), e), f), g) și o) se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei;*

b) *faptele prevăzute la art. 10 lit. a), b), h¹), i), j), l) și m) se sancționează cu amendă de la 8.000 lei la 40.000 lei;*

c) *faptele prevăzute la art. 10 lit. h), k) și n) se sancționează cu amendă de la 40.000 lei la 100.000 lei.*

(2) *Contravențiile prevăzute la art. 10 lit. d), aplicabile persoanelor fizice, se sancționează cu amendă de la 800 lei la 4.000 lei.*

(3) *Sumele găsite la punctele de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor aparținând operatorilor economici prevăzuți*

la art. 1 alin. (1), care nu pot fi justificate prin datele înscrise în documentele emise cu aparate de marcat electronice fiscale, în registrul special, menționat la art. 1 alin. (4), ori prin facturi fiscale, după caz, sunt considerate fără proveniență și se confiscă, făcându-se venit la bugetul de stat. De asemenea, se confiscă sumele încasate din livrarea de bunuri ori prestarea de servicii după suspendarea activității operatorilor economici, potrivit art. 14.”;

— Art. 14: „(1) *Neîndeplinirea obligației operatorilor economici prevăzuți la art. 1 de a se dota cu aparate de marcat electronice fiscale la termenele prevăzute la art. 6 atrage și suspendarea activității unității până la momentul înlăturării cauzelor care au generat aceasta.*

(2) *Nerespectarea de către operatorii economici a prevederilor art. 10 lit. b), referitoare la neutilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale, neemiterea bonurilor fiscale pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate, emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale și nereintroducerea datelor înscrise pe rola-jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative, atrage și suspendarea activității unității pe o perioadă de 3 luni.”*

Autorii excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) referitoare la economia României, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, art. 56 referitoare la contribuțiile financiare, art. 57 privind exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților, art. 44 alin. (2) teza întâi și alin. (8) privind dreptul de proprietate și art. 45 referitoare la libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, Curtea constată că autorii excepției au în vedere conținutul normativ al textelor de lege în redactarea anterioară ultimei republicări a ordonanței criticate. Astfel, se susține că aceste dispoziții de lege nu conțin precizări cu privire la „cazurile în care nu este obligatorie emiterea de facturi fiscale de către agenții economici care efectuează livrări de bunuri direct către populație”, ceea ce, în opinia autorilor excepției, încalcă prevederile art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție. Într-adevăr, în urma republicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 5 iunie 2002, dispozițiile alin. (1) și (3) ale art. 1 prevedeau că: „Operatorii economici care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii direct către populație, pentru care nu este obligatorie emiterea de facturi fiscale, sunt obligați să utilizeze aparate de marcat electronice fiscale.”, respectiv „În cazul în care operatorii economici efectuează atât activități de vânzare cu amănuntul, cât și cu ridicata, aceștia au obligația să emită bonuri fiscale pentru bunurile vândute cu amănuntul și facturi fiscale pentru vânzările cu ridicata, cu excepțiile prevăzute de lege.” Prin art. I pct. 1 din Legea nr. 116/2004 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 29/2004 pentru reglementarea unor măsuri financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 22 aprilie 2004, prevederile alin. (1) al art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 au fost însă modificate, în sensul înlăturării oricărei excepții de la obligația utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, iar prevederile alin. (3) au fost abrogate. Ca atare, dispozițiile art. 1 alin. (1) și (3), astfel cum au fost modificate prin legea amintită și preluate în ultima republicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, nu mai conțin aspectele criticate ca fiind neconstituționale. Întrucât, în temeiul art. 29 alin. (1) din

Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță asupra unor dispoziții dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, rezultă că susținerile de neconstituționalitate ce vizează dispoziții care nu se mai regăsesc în conținutul actual al actului normativ nu pot fi examinate de instanța de contencios constituțional, critica de neconstituționalitate fiind, în acest caz, fără obiect.

Având în vedere aceste aspecte, în temeiul art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. b), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, Curtea constată că acestea au constituit în numeroase rânduri obiect al excepției de neconstituționalitate.

Astfel, examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. b), prin Decizia nr. 565 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 1 august 2008, ori Decizia nr. 355 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 8 iunie 2006, Curtea a reținut că stabilirea unei contravenții și a unor sancțiuni reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care dă expresie, în contextul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999, preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. În situația textului de lege criticat, reglementarea contravenției este justificată de imperativul protejării interesului social și a ordinii de drept prin adoptarea unor măsuri specifice de preîntâmpinare și sancționare a faptelor care generează sau ar putea genera fenomene economice negative, cum ar fi evaziunea fiscală. Operatorul economic în activitatea căruia s-a constatat săvârșirea unei contravenții nu poate invoca principiul libertății economice, în condițiile în care acesta nu respectă prevederile legale.

În ceea ce privește art. 56 din Constituție, Curtea constată că acesta nu este incident în cauză, deoarece prevederile de lege criticate nu au ca obiect stabilirea unor impozite și taxe.

Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 57 din Constituție, Curtea reține că autorii excepției au în vedere anumite interdicții pe care prevederile de lege criticate le-ar institui în ceea ce privește activitatea de recuperare a unor deșeuri industriale și faptul că rațiunile care stau la baza acestor reglementări nu trebuie să lezeze dreptul de proprietate și nici nu trebuie să aducă atingere drepturilor fundamentale ale cetățenilor. Or, se constată că toate aceste susțineri nu au nicio legătură cu obiectul de reglementare al textelor de lege criticate.

Analizând criticile de neconstituționalitate raportate la art. 44 alin. (2) și art. 45 din Constituție, Curtea constată că acestea au în vedere sancțiunile prevăzute de textele de lege care fac obiectul excepției de neconstituționalitate și care se aplică operatorilor economici în cazul nerespectării obligațiilor instituite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999.

Referitor la aceste critici, prin Decizia nr. 355 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 8 iunie 2006, Curtea a arătat însă că sancțiunea confiscării este justificată de încălcarea prevederilor legale, în acord cu prevederile art. 44 alin. (9) din Constituție, potrivit cărora „*Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni sau contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii*”.

Prin aceeași decizie Curtea a reținut că sancțiunea suspendării activității unității care nu a respectat obligațiile instituite de lege reprezintă o măsură prin care statul dă expresie obligațiilor instituite prin art. 135 alin. (2) lit. a), b) și f) din Constituție și nu aduce atingere libertății comerțului sau valorificării factorilor de producție.

Întrucât în speță nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Maria Ciocan și Constantin Dan Lucian Mocanu în dosarele nr. 863/212/2008 și nr. 866/212/2008 ale Tribunalului Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. b), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, excepție ridicată de Maria Ciocan și Constantin Dan Lucian Mocanu în dosarele mai sus amintite și de Societatea Comercială „Webar” — S.R.L. din Brașov și Societatea Comercială „Promatec” — S.R.L. din Brașov în dosarele nr. 10.118/197/2007 și nr. 17.046/197/2007 ale Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 370

din 17 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 teza a doua din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 teza a doua din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Consiliul Local Mera, prin reprezentantul său legal, domnul primar Ion Sticlaru, în Dosarul nr. 2.804/91/2008 al Tribunalului Vrancea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că textul de lege criticat se aplică în mod egal tuturor persoanelor care se încadrează în ipoteza normei legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.804/91/2008, **Tribunalul Vrancea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 teza a doua din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici**, excepție ridicată de Consiliul Local Mera prin reprezentant legal, domnul primar Ion Sticlaru.

În motivarea excepției, autorul excepției susține, în esență, că reglementarea derogatorie de la dreptul comun — Codul muncii —, pe care textul de lege criticat o instituie în ceea ce privește demisia funcționarilor publici, creează discriminări care afectează autoritățile publice. În acest sens, arată că art. 102 teza a doua din Legea nr. 188/1999 nu face distincția privitoare la termenul de preaviz după cum funcționarul public ocupă funcție de execuție sau de conducere și nici nu este prevăzută posibilitatea autorității publice cu care funcționarul public are raporturi de serviciu de a renunța total sau parțial la acest termen de preaviz, creându-se o situație discriminatorie pentru aceasta.

Tribunalul Vrancea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, textul de lege criticat înscriindu-se în dispozițiile constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât acesta se aplică cetățenilor, or autorul excepției este o autoritate publică locală. Prin urmare, acest text

constituțional nu are incidență în cauză. În același timp, arată că, în realitate, critica de neconstituționalitate vizează o problemă de interpretare și aplicare a legii, argumentată de lipsa de reglementare într-un anumit domeniu. Aceste aspecte nu sunt însă de competența Curții Constituționale, astfel că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că tratamentul juridic instituit de art. 102 din Legea nr. 188/1999 este justificat în mod obiectiv și rațional prin situația diferită în care se află categoria profesională a funcționarilor publici, astfel că nu este încălcat principiul egalității în drepturi a cetățenilor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 102 teza a doua din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007.

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

— Art. 102: „*Funcționarul public poate să comunice încetarea raporturilor de serviciu prin demisie, notificată în scris persoanei care are competența legală de numire în funcția publică. Demisia nu trebuie motivată și produce efecte după 30 de zile calendaristice de la înregistrare.*”

Autorul excepției consideră că acest text de lege este contrar art. 16 alin. (1) din Constituție referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, într-adevăr, textul de lege criticat instituie o reglementare diferită de cea a art. 79 din Codul muncii în ceea ce privește termenul ce urmează să curgă de la momentul depunerii demisiei și până la data încetării raporturilor de serviciu. Această diferență de reglementare, care poate fi privită ca instituind un tratament juridic mai puțin favorabil pentru funcționarii publici în raport cu celelalte categorii socio-profesionale care se supun Codului muncii, urmărește să protejeze și să asigure un climat de ordine și o bună desfășurare a activității în cadrul autorităților administrative autonome ori autorităților și instituțiilor publice ale administrației publice centrale și locale, având în vedere importanța activității acestora pentru societate și nevoia ca aceasta să decurgă într-un mod coerent și continuu.

Autorul excepției, o autoritate publică, susține însă că textul de lege criticat creează discriminări între angajatorii care sunt suși prevederilor Codului muncii, pe de o parte, și autoritățile administrative autonome ori autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice centrale și locale, în raporturile de serviciu ale acestora, pe de altă parte, astfel că este încălcat art. 16 alin. (1) din Constituție. Or, față de această critică Curtea

constată că textul constituțional invocat are în vedere egalitatea în drepturi a cetățenilor, persoane fizice, aplicându-se și persoanelor juridice, în măsura în care, prin intermediul acestora, cetățenii își exercită un drept constituțional. În

situația de față, însă, demersul autorului excepției nu tinde la protejarea unor drepturi ale cetățenilor, astfel încât nu poate fi pusă în discuție încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 teza a doua din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Consiliul Local Mera, prin reprezentantul său legal, domnul primar Ion Sticlaru, în Dosarul nr. 2.804/91/2008 al Tribunalului Vrancea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transferul acțiunilor deținute în numele statului la Societatea Comercială „Antibiotice” — S.A. Iași din portofoliul Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului la Ministerul Sănătății

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se transferă acțiunile deținute în numele statului la Societatea Comercială „Antibiotice” — S.A. Iași din portofoliul Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului la Ministerul Sănătății.

Art. 2. — Ministerul Sănătății este împuternicit, în numele statului, să exercite toate drepturile și să își asume toate obligațiile care decurg din calitatea de acționar a statului la Societatea Comercială „Antibiotice” — S.A. Iași, în condițiile legii.

Art. 3. — Transferul acțiunilor se face pe bază de protocol de predare-preluare încheiat între instituțiile implicate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — **La anexa nr. 2 litera B „Unități aflate sub autoritatea Ministerului Sănătății” din Hotărârea Guvernului nr. 1.718/2008**

privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 6 ianuarie 2009, cu modificările ulterioare, după punctul 2 se introduce un nou punct, punctul 3, cu următorul cuprins:

„3. **Societatea Comercială «Antibiotice» — S.A. Iași.**”

Art. 5. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de întâi a lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 643/2005 privind transferul acțiunilor deținute în numele statului de Ministerul Sănătății la Societatea Comercială „Antibiotice” — S.A. Iași în portofoliul Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 13 iulie 2005.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,

Ion Bazac

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

Președintele Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului,

Mircea Ursache

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

București, 1 aprilie 2009.

Nr. 410.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****pentru înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Interministerial de Avizare Lucrări
Publice de Interes Național și Locuințe**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

**CAPITOLUL I
Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Se înființează Consiliul Interministerial de Avizare Lucrări Publice de Interes Național și Locuințe, denumit în continuare *Consiliu interministerial*, organism consultativ al Guvernului, fără personalitate juridică, care funcționează pe lângă Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței.

(2) Componența Consiliului interministerial este prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Scopul înființării Consiliului interministerial îl constituie analizarea și avizarea documentațiilor tehnico-economice aferente proiectelor de investiții publice, care sunt în competența de aprobare a Guvernului.

Art. 3. — Consiliul interministerial are ca atribuții analizarea și avizarea:

a) studiilor de fezabilitate/documentațiilor de avizare pentru lucrări de intervenție, promovate de ordonatorii principali de credite din administrația publică centrală, care sunt în competența de aprobare a Guvernului, potrivit Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare;

b) studiilor de fezabilitate pentru lucrări publice/documentații de avizare pentru lucrări de intervenție, promovate de ordonatorii principali de credite din administrația publică locală, care sunt în competența de aprobare a Guvernului, potrivit Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II**Organizarea și funcționarea Consiliului interministerial**

Art. 4. — (1) Consiliul interministerial își desfășoară activitatea în plen.

(2) Ședințele se convoacă lunar sau ori de câte ori este nevoie.

(3) Convocarea la ședințele Consiliului interministerial se face prin grija secretariatului.

(4) Pregătirea și desfășurarea ședințelor Consiliului interministerial se asigură de către secretariatul acestuia.

Art. 5. — (1) La ședințele Consiliului interministerial participă membri de drept și/sau supleanții acestora, reprezentanți ai ordonatorului principal de credite bugetare care supune spre avizare documentația tehnico-economică, ai beneficiarului și ai proiectantului.

(2) În funcție de complexitatea lucrărilor, la ședințele Consiliului interministerial pot fi invitați, fără drept de vot, și reprezentanți ai unor instituții de specialitate.

(3) Membrii și supleanții acestora, precum și reprezentanții instituțiilor invitate sunt numiți prin ordin/decizie a conducătorului instituției pe care o reprezintă.

Art. 6. — (1) Ședințele sunt regulamentar constituite când participă două treimi din numărul membrilor Consiliului interministerial.

(2) Ședințele sunt conduse de către președintele Consiliului interministerial, iar în lipsa acestuia, de către vicepreședintele reprezentant al Ministerului Dezvoltării Regionale și Locuinței.

(3) Deciziile luate în cadrul ședințelor Consiliului interministerial trebuie să întrunească votul a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor prezenți.

(4) În cazul în care un membru din Consiliul interministerial sau supleantul acestuia lipsesc, înlocuitorul trebuie să aibă mandat incluzând și dreptul de vot.

(5) Membrii Consiliului interministerial răspund în solidar pentru activitatea desfășurată în cadrul ședințelor acestuia.

Art. 7. — În vederea consemnării cu exactitate a dezbaterilor ședințelor Consiliului interministerial, precum și în scopul redactării cu operativitate a proceselor-verbale ale ședințelor de avizare, Secretariatul Consiliului interministerial are obligația înregistrării pe suport magnetic a dezbaterilor din cadrul acestora.

Art. 8. — Reprezentanții ordonatorului principal de credite bugetare care supune spre avizare documentația tehnico-economică, prevăzuți la art. 5 alin. (1), participă:

a) în calitate de membri cu drept de vot, în cazul în care reprezintă un ordonator principal de credite bugetare care nu are membru în Consiliul interministerial;

b) în calitate de invitați fără drept de vot, în cazul în care ordonatorul principal de credite bugetare are membru în Consiliul interministerial.

Art. 9. — În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale, Consiliul interministerial colaborează cu ministerele și instituțiile de specialitate guvernamentale, neguvernamentale și cu autoritățile administrației publice locale.

CAPITOLUL III**Secretariatul Consiliului interministerial**

Art. 10. — (1) Secretariatul Consiliului interministerial funcționează în cadrul direcției de specialitate din Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței.

(2) Pentru fiecare obiectiv de investiții, secretariatul asigură cu personal propriu analiza documentațiilor tehnico-economice înaintate spre avizare.

(3) În scopul analizării documentațiilor tehnico-economice, conducerea direcției de specialitate din Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței desemnează, din cadrul Secretariatului Consiliului interministerial, un responsabil de lucrare care răspunde de întocmirea raportului sintetic de analiză înaintat membrilor Consiliului interministerial în mapa ședinței de avizare.

Art. 11. — (1) Atribuțiile Secretariatului Consiliului interministerial, în vederea aplicării legislației în domeniu, sunt următoarele:

a) înregistrează documentațiile tehnico-economice, propuse spre analiză și avizare;

b) verifică documentațiile tehnico-economice din punctul de vedere al conformității cu avizele și acordurile prealabile, precum și cu tema de proiectare/caietul de sarcini;

c) restituie solicitantului întreaga documentație tehnico-economică, în situația depunerii unei documentații tehnico-economice incomplete;

d) elaborează ordinea de zi a ședinței pe care o prezintă spre aprobare președintelui Consiliului interministerial/vicepreședintelui desemnat de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței;

e) întocmește invitația de participare la ședința de avizare;

f) predă fiecărui membru al Consiliului interministerial mapa cu documentele ședinței, cu 5 zile lucrătoare înainte de data stabilită;

g) elaborează rapoartele sintetice de analiză, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3;

h) asigură întocmirea proceselor-verbale la fiecare ședință de avizare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 4, ce urmează a se semna de către toți membrii prezenți;

i) întocmește avizul Consiliului interministerial în baza procesului-verbal al ședinței, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5, și îl prezintă spre semnare președintelui;

j) păstrează evidența documentațiilor tehnico-economice înaintate spre analiză și avizare, precum și evidența avizelor emise;

k) gestionează banca de date și arhiva Consiliului interministerial;

l) restituie ordonatorului principal de credite întreaga documentație tehnico-economică depusă, mai puțin nota de prezentare întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 2, în situația respingerii acesteia în ședința Consiliului interministerial;

m) transmite ordonatorului principal de credite avizul favorabil.

(2) În funcție de complexitatea documentației tehnico-economice, termenul de analiză și întocmire a raportului sintetic de analiză de către Secretariatul Consiliului interministerial este între 5 și 20 de zile lucrătoare.

Art. 12. — (1) Mapa prevăzută la art. 11 alin. (1) lit. f) conține:

a) invitația de participare la ședința de avizare;

b) ordinea de zi a ședinței;

c) notele de prezentare elaborate de proiectanți și însușite de ordonatorii principali de credite, al căror model este prevăzut în anexa nr. 2;

d) rapoartele sintetice de analiză, conform anexei nr. 3;

e) modelul-cadru al fișei individuale de evaluare care urmează a fi completată de către fiecare membru al Consiliului interministerial.

(2) Modelul-cadru al fișei individuale de evaluare este prevăzut în anexa nr. 6.

CAPITOLUL IV

Procedura de avizare

Art. 13. — (1) În vederea obținerii avizului Consiliului interministerial, ordonatorul principal de credite transmite documentația tehnico-economică Secretariatului Consiliului interministerial spre analiză și avizare.

(2) Documentația tehnico-economică prevăzută la alin. (1) cuprinde:

a) studiul de fezabilitate/documentația de avizare pentru lucrări de intervenție;

b) tema de proiectare/caietul de sarcini;

c) avizele și acordurile preliminare obținute conform prevederilor legale;

d) nota de prezentare;

e) orice alte documente relevante.

(3) Membrii Consiliului interministerial pot, la cerere, să consulte documentațiile tehnico-economice complete prevăzute la alin. (2), înaintate spre analiză și avizare, la sediul Secretariatului Consiliului interministerial.

Art. 14. — (1) Documentațiile tehnico-economice pentru obiectivele de investiții înscrise pe ordinea de zi a ședinței de avizare sunt prezentate de către persoanele prevăzute la art. 5 alin. (1).

(2) În cadrul ședinței de avizare, persoanele prevăzute la art. 5 alin. (1) răspund observațiilor și propunerilor făcute de membrii Consiliului interministerial, care sunt consemnate de aceștia în fișele de evaluare individuale.

Art. 15. — (1) Conducătorul ședinței de avizare formulează concluziile, observațiile și propunerile rezultate în urma discuțiilor și le supune aprobării membrilor Consiliului interministerial.

(2) Toate concluziile, observațiile și propunerile sunt consemnate în procesul-verbal al ședinței de avizare.

(3) Procesul-verbal este semnat de toți membrii prezenți sau de supleanții/înlocuitorii acestora cu drept de vot.

Art. 16. — Aprobarea sau respingerea documentației se face prin votul majorității simple a membrilor prezenți.

Art. 17. — Pentru operarea modificărilor și completărilor solicitate în cadrul ședinței de avizare, termenul de soluționare de către ordonatorul principal de credite este între 5 și 15 zile lucrătoare, în funcție de complexitatea modificărilor și completărilor.

Art. 18. — Pentru obiectivele de investiții aprobate în cadrul ședinței de avizare, avizul Consiliului interministerial se întocmește în termen de cel mult 5 zile de la data ședinței de avizare.

Art. 19. — În situația respingerii documentației tehnico-economice în ședința de avizare a Consiliului interministerial, prin grija Secretariatului Consiliului interministerial, aceasta va fi înapoiată ordonatorului principal de credite, mai puțin nota de prezentare.

Art. 20. — În cazul documentațiilor neavizate înapoiate ordonatorului principal de credite, nota de prezentare, raportul sintetic de analiză și procesul-verbal al ședinței de avizare se păstrează în arhiva Secretariatului Consiliului interministerial.

Art. 21. — În cazul fiecărei lucrări avizate se deschide dosar cu:

a) nota de prezentare a lucrării;

b) raportul sintetic de analiză;

c) avizul Consiliului interministerial;

d) nota de prezentare refăcută conform observațiilor și recomandărilor din ședința de avizare.

Art. 22. — În cazul fiecărei ședințe de avizare se deschide dosar cu:

a) ordinea de zi a ședinței;

b) copii ale invitațiilor trimise;

c) procesul-verbal al ședinței de avizare;

d) dosarele obiectivelor de investiții cuprinse pe ordinea de zi.

CAPITOLUL V

Conținutul avizului Consiliului interministerial

Art. 23. — (1) Avizul Consiliului interministerial certifică necesitatea și oportunitatea investiției, compatibilitatea documentației cu avizele și acordurile prealabile, potrivit legii, precum și cu tema de proiectare/caietul de sarcini.

(2) Avizul emis de Consiliul interministerial conține, în anexă, caracteristicile principale și indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții.

Art. 24. — Avizul se semnează de președintele Consiliului interministerial sau de către vicepreședintele reprezentant al Ministerului Dezvoltării Regionale și Locuinței, în două exemplare originale.

Art. 25. — Avizele se numerotează și se înregistrează într-un registru special care se păstrează de către Secretariatul Consiliului interministerial împreună cu un exemplar original al avizelor eliberate.

CAPITOLUL VI

Obligațiile ordonatorilor de credite și ale operatorilor economici

Art. 26. — Ordonatorii de credite bugetare și operatorii economici prezintă documentațiile prevăzute la art. 13 alin. (2) însoțite de avizul ordonatorului principal de credite, de avizele și de acordurile prealabile stabilite potrivit legii.

Art. 27. — (1) Se interzice ordonatorilor de credite bugetare și operatorilor economici să treacă la întocmirea fazelor ulterioare de proiectare aferente obiectivelor de investiții din

categoria celor prevăzute la art. 3 fără avizul Consiliului interministerial.

(2) După obținerea avizului Consiliului interministerial, indicatorii tehnico-economici din competența de aprobare a Guvernului se aprobă prin hotărâre a Guvernului, cu avizul Ministerului Dezvoltării Regionale și Locuinței.

(3) Se exceptează de la prevederile alin. (1) obiectivele de investiții din Programul pregătirii operative a teritoriului pentru apărare, stabilite de Ministerul Apărării Naționale.

Art. 28. — În vederea monitorizării lucrărilor publice care au fost supuse avizării Consiliului interministerial, ordonatorii principali de credite sunt obligați să transmită Secretariatului Consiliului interministerial, la finele fiecărui trimestru, date privind stadiul implementării proiectelor promovate, până la data semnării contractului de execuție.

Art. 29. — Anexele nr. 1—6 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 30. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă:

a) Hotărârea Guvernului nr. 573/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Interministerial de Avizare Lucrări Publice de Interes Național și Locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 415 din 21 iunie 2007, cu modificările ulterioare;

b) Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor nr. 858/2007 pentru aprobarea Regulamentului privind procedurile de pregătire și desfășurare a avizării lucrărilor publice de interes național și a locuințelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 744 din 1 noiembrie 2007.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul dezvoltării regionale și locuinței,

Vasile Blaga

Viceprim-ministru,

ministrul administrației și internelor,

Dan Nica

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

București, 8 aprilie 2009.
Nr. 435.

ANEXA Nr. 1

COMPONENȚA

Consiliului Interministerial de Avizare Lucrări Publice de Interes Național și Locuințe

Ministrul dezvoltării regionale și locuinței — președinte
Reprezentantul Ministerului Dezvoltării Regionale și Locuinței — vicepreședinte

Reprezentantul Ministerului Finanțelor Publice — vicepreședinte

Reprezentantul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii — vicepreședinte

Reprezentantul Ministerului Administrației și Internelor — vicepreședinte

Reprezentantul Ministerului Economiei — membru

Reprezentantul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale — membru

Reprezentantul Ministerului Mediului — membru

Reprezentantul Ministerului Apărării Naționale — membru

Reprezentantul Ministerului Sănătății — membru

Reprezentantul Ministerului Turismului — membru

Reprezentantul Secretariatului General al Guvernului — membru

Reprezentantul ordonatorului principal de credite bugetare, care supune spre avizare studii de fezabilitate

NOTĂ DE PREZENTARE

1. Date generale:

Obiectiv de investiții

Ordonator principal de credite

Beneficiar

Proiectant

Proiect nr. /faza

Amplasamentul obiectivului:

2. Indicatorii tehnico-economici:

2.1. Valoarea totală a investiției,
din care C + M

2.2. Cost specific

2.3. Capacități

2.4. Durata de realizare a investiției

3. Necesitatea și oportunitatea investiției:

— justificarea necesității realizării obiectivului de investiții cu încadrarea în programe, proiecte, strategii, aliniere la cerințele europene etc.;

— locuri de muncă nou-create;

— justificarea oportunității investiției: includerea în acorduri de finanțare, în programe prioritare etc.;

4. Conținutul documentației:**4.1. Descrierea investiției:**

— prezentarea investiției;

— date tehnice privind amplasamentul și terenul pe care se amplasează proiectul de investiții/în cazul documentațiilor de avizare pentru lucrări de intervenții: situația existentă și concluziile raportului de expertiză tehnică/audit energetic;

— caracteristicile principale ale construcțiilor din cadrul obiectivului de investiții/în cazul documentațiilor de avizare pentru lucrări de intervenții: descrierea lucrărilor;

— situația existentă a utilităților și analiza de consum;

— concluziile evaluării impactului de mediu.

4.2. Costurile estimative:

— valoarea totală cu detalieră pe structura devizului general;

— indicatori de eficiență tehnico-economică.

4.3. Avize și acorduri:

— lista avizelor și acordurilor obținute, conform prevederilor legale.

5. Surse de finanțare:

— valoarea totală a investiției,

— din/de la

Proiectant,

.....

(instituție, funcție, nume)

Beneficiar,

.....

(instituție, funcție, nume)

— Valoarea investiției se va prezenta actualizată.

— Se vor anexa la Nota de prezentare: devizul general, anexa indicatori.

— Se vor anexa avizele și acordurile în copii lizibile, inclusiv copii după cererile făcute pentru obținerea acestora.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI LOCUINȚEI
DIRECȚIA GENERALĂ LUCRĂRI PUBLICE
Secretariatul Consiliului Interministerial de Avizare
Lucrări Publice de Interes Național și Locuințe

De acord
Director general,
.....

RAPORT SINTETIC DE ANALIZĂ

1. Date generale:

- 1.1. Obiectivul de investiții:
1.2. Ordonator principal de credite:
1.3. Beneficiar:
1.4. Proiectant:
1.5. Proiect/Faza de proiectare:
1.6. Amplasament:

2. Necesitatea și oportunitatea investiției:

3. Studiul de fezabilitate/Documentația de avizare pentru lucrări de intervenție:

- 3.1. Soluții tehnice propuse prin studiul de fezabilitate/documentația de avizare pentru lucrări de intervenție:
3.2. Principalele caracteristici tehnice:
3.3. Indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții:
— valoarea totală a investiției (cu TVA), din care C + M
— finanțarea investiției
— durata de realizare a investiției:
— alți indicatori economici, după caz:

4. Avize și acorduri:

5. Concluzii și propuneri:

Întocmit
Responsabil lucrare,
.....

CONSILIUL INTERMINISTERIAL DE AVIZARE LUCRĂRI
PUBLICE DE INTERES NAȚIONAL ȘI LOCUINȚE

Avizat
Președinte/Vicepreședinte,
.....
(conducătorul ședinței de avizare)

PROCES-VERBAL Nr. al ședinței de avizare din

1. Concluzii și propuneri ale ședinței de avizare

Nr. crt.	Denumirea obiectivului	Concluzii
1.	AVIZAT/NEAVIZAT fără observații/cu observații/cu recomandări/cu observații și recomandări/cu modificări/cu completări/cu modificări și completări
2.		

2. Participanți la ședința de avizare

2.1. Membri:

1.
2.
:
11.
12.

2.2. Invitați:

1.

2.

:

:

11.

12.

Anexă la Procesul-verbal nr.

3. Rezumatul sintetic al lucrărilor ședinței de avizare din data de

ANEXA Nr. 5CONSILIUL INTERMINISTERIAL DE AVIZARE
LUCRĂRI PUBLICE DE INTERES NAȚIONAL ȘI LOCUINȚE**AVIZ Nr.**
din

Temeiul legal

CONSILIUL INTERMINISTERIAL DE AVIZARE
LUCRĂRI PUBLICE DE INTERES NAȚIONAL ȘI LOCUINȚE**AVIZEAZĂ FAVORABIL**

Denumirea obiectivului de investiții

Faza

Ordonator principal de credite

Observații la documentația avizată

PREȘEDINTELE
CONSILIULUI INTERMINISTERIAL,
MINISTRU

Anexă la Avizul nr.

Caracteristicile principale și indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții

Denumirea

Ordonatorul principal de credite

Beneficiar

Amplasament

INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI

Valoarea totală a investiției*),
din care C + M

Capacități (indicatori tehnici):

—

—

Durata de realizare a investiției

SECRETARIATUL CONSILIULUI INTERMINISTERIAL
Director general,
.....

*) Valoarea este confidențială și se va actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

CONSILIUL INTERMINISTERIAL DE AVIZARE LUCRĂRI PUBLICE DE INTERES NAȚIONAL ȘI LOCUINȚE
Ședința din data de

FIȘĂ INDIVIDUALĂ DE EVALUARE

Date generale

Obiectiv de investiții:

Observații privind:

1. Necesitatea și oportunitatea investiției și încadrarea în programe/strategii:

2. Soluția tehnică aleasă și respectarea normelor și normativelor în vigoare:

3. Evaluarea lucrărilor și devizul general și finanțarea lucrărilor:

4. Avize și acorduri:

Ministerul

Membru

Semnătura

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 429826

